

KAIROS REKOLEKCJI
2018 ROKU W JAROSŁAWIU W PARAFII
CHRYSTUSA KRÓLA

WSTĘP

Chciałbym mówić w czasie spotkań rekolekcyjnych o sprawach, jak ufam, które zajmą poczesne miejsce w sercach waszych, bo dotyczą spraw najważniejszych: obecnego pośród nas Boga w Hostii i swoim Słowie.

Tegoroczne rekolekcje zostały zainspirowane programem duszpasterskim Kościoła w Polsce poświęconym Duchowi Świętemu. Dlatego ich temat brzmi: *Z Maryją jesteśmy napelnieni Duchem Świętym*.

Nasze rozważania oprzemy na Biblii, a więc - gdzie jest obecny Bóg w swoim Słowie, i na liturgii - gdzie Bóg jest obecny w Hostii.

Rozpoczniemy wstępną refleksję zatytułowaną: „*Kairos* rekolekcji”, rozważając dwa wątki. W tym celu postawmy dwa pytania:

I. Na czym polega biblijny *kairos*?

II. Co to znaczy, że nasze rekolekcje są swoistym *kairose*m? ¹.

---

¹ W większości oparto tekst na rozważaniach S. Czerwika. Zob. tenże, *Słudzy Chrystusa-Szafarze Bożych Misteriów* (Konferencje

I. BIBLIJNE POJĘCIE *KAIROS*

1. Biblijny *kairos* według św. Pawła to dzieje świętej historii będące uporządkowanym łańcuchem momentów przez Boga przewidzianych i wybranych jako najbardziej odpowiednich do spełnienia zbawczego planu. Te momenty w historii zbawczej określamy greckim słowem *kairos*. Co to jest *kairos*? To moment istotny przynaglający przez sam fakt, że jest niepowtarzalny, przeoczony i zmarnowany nie wraca. Obciąża człowieka odpowiedzialnością za niewykorzystaną łaskę, a może za opieszałość - nie daj Boże - czy gnuśność z naszej strony. Najprościej *kairos* to znak czasu poprzez który ciągle mówi do nas Bóg. A On przemawia do nas przez słowa, osoby, codzienne wydarzenia, itp.

2. Święty Paweł zajmował się *kairologią*, czyli nauką o znakach czasu w wielu swoich listach. Przypomnę fragment listu do Rzymian: „Rozumiejcie chwilę obecną: teraz nadeszła dla was godzina powstania ze snu. Teraz bowiem zbawienie jest bliżej nas teraz niż wtedy gdyśmy uwierzyli (Rz 13,11)”. Takie słowa słyszymy w I Niedzielę Adwentu (rok A). W innym miejscu tenże apostoł mówi: „Mówię wam, bracia, czas jest krótki” (1 Kor 7,29). Zaś w liście do Koryntian święty. Paweł pisze: „Oto teraz czas

upragniony, oto teraz dzień zbawienia” (2 Kor 6,12). Słowa te rozbrzmiewają w Środę Popielcową².

II. REKOLEKCJE SWOISTYM *KAIROSEM*

1. Rekolekcje są swoistym *kairosem* - znakiem czasu dla wszystkich, dla całego zgromadzenia liturgicznego. Otóż *re - colligo*, z języka łacińskiego znaczy tyle co, ponownie zbieram, porządkuję rozproszone elementy jakiejś całości, oceniam krytycznie minione decyzje i dokonania. Może dla przykładu, rozbiła się piękna kryształowa waza i chcemy ją przywrócić do pierwotnego kształtu - pełni. Dlatego trzeba pozbierać poszczególne jej elementy, aby przywrócić jej pełnię. Rekolekcje to czas składania na nowo rozproszonych duchowych elementów w wewnętrzną całość.

Stąd trzeba się wsłuchać w głos Boga, który wytycza nam najbliższą przyszłość, koryguje nasze zamierzenia, bo przecież nieustannie stajemy wobec nieubłaganego przemijania życia i konieczności zdania sprawy w niewiadomej godzinie naszej śmierci z powierzonego nam władarstwa (por. Łk 16,2)³.

2. Jakie okoliczności powinny określać *kairos* naszych rekolekcji? Wymienię ich pięć:

---

² Por. S. Czerwik, *Śludzy Chrystusa-Szafarze Bożych Misteriów*, s. 24.

³ Por. tamże, s. 25.

a) **Pierwszym kairosem** to przeżywany **okres liturgiczny**. Nazywa się go mocnym - czyli wielkopostnym. Celem Wielkiego Postu jest sakramentalne wtajemniczenie w *Misterium Paschalne*. *Konstytucja o liturgii* zachęca wiernych, by przygotowali się do obchodzenia *Misterium Paschalnego* przez gorliwe oddawanie się słuchaniu słowa Bożego i modlitwie (por. KL 109). Stąd Wielki Post jest ciągłą syntezą słuchania słowa w wierze i sprawowania sakramentów. Wielką pomocą w przeżywaniu wydarzeń męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa są sprawowane w naszych świątyniach nabożeństwa pasyjne: nabożeństwa pokutne, droga krzyżowa, Gorzkie Żale, rekolekcje wielkopostne.

b) Dobrze się składa, iż w nasze rekolekcje wpisuje się aktualny program duszpasterski Kościoła w Polsce (2017-2018), którego temat brzmi: **Jesteśmy napelnieni Duchem Świętym**. I to jest **drugi kairós**, zatem rekolekcje tegoroczne to wyjątkowy czas działania Ducha Świętego, a dla nas zadanie.

c) **Trzecim kairosem** to **Matka Boża**, która jest obecna szczególnie w każdej Mszy świętej. Napelniona Duchem Świętym, nazywana bywa *Oblubienicą Ducha Świętego*. Będziemy Ją codziennie przyzywać, szczególnie podczas *Apelu Jasnogórskiego*, prosząc o owocne przeżycie Wielkiego Postu, Roku Ducha Świętego i naszych parafialnych rekolekcji.

d) Rok 2018 to również - obchodzony w Kościele w Polsce - rok **Świętego Stanisława Kostki** zainaugurowany w dniu 6 stycznia. **I to jest czwarty *kairos***. Tego młodego polskiego szlachcica pragniemy zaprosić w nasze rekolekcje. O tym wyborze zdecydowała zarówno 450. rocznica jego śmierci, jak i program duszpasterski Kościoła w Polsce. Jeśli mamy w tym roku rozważać osobę i dary Ducha Świętego dane w sakramencie bierzmowania, nie może być lepszego patrona niż ten, który został uzdolniony przez Ducha Świętego do „mężnego wyznawania wiary” w dojrzały i niebanalny sposób⁴.

e) **Piątym *kairosem* to liturgia**, a szczególnie **Konstytucja o liturgii świętej** ogłoszona 4 grudnia 1963 roku. Był to pierwszy dokument II Soboru Watykańskiego, który otworzył Kościołowi okno na świat. Paweł VI przemawiając na koniec drugiej sesji soborowej mówił:

Wyznaliśmy, że Bogu należy się pierwsze miejsce, że naszą pierwszą powinnością jest modlitwa, że święta liturgia to pierwsze źródło owej wymiany, w której życie samego Boga zostaje nam udzielone, to pierwsza szkoła naszego duchowego życia, to pierwszy dar, jakiego mamy udzielać chrześcijańskiemu ludowi złączonego z nami przez wiarę i modlitwę.

---

⁴ Fragment Listu Episkopatu Polski w związku z obchodami 450 rocznicy śmierci św. Stanisława Kostki, czytany w Kościoła 14 stycznia bieżącego roku.

Zob. <https://www.google.pl/search?source=hp&ei=S1drWsaYOImVsGd1bC4Dw&q=Listu+Episkopatu+Polski+w+związku+z+obchoda+mi+450+r> (z dnia 26 I 2018 roku).

Ukazuję tych pięć znaków czasu, gdyż do nich w naszych refleksjach będziemy się odnosić. Trzeba nam je tylko odpowiednio odczytać i właściwie zinterpretować. W odczytaniu tych znaków niech pomocą będzie pewna ilustracja:

Otóż starszy profesor zrobił następujące doświadczenie. Spod stołu wyjął wielolitrowy słoje i postawił go przed sobą. Następnie kilkanaście kamieni, wielkości piłki tenisowej. Włożył je do wielkiego słoja. Kiedy słoje zapelniał się po brzegi, wtedy zapytał słuchaczy: „Czy słoje jest pełen?”. Wszyscy odpowiedzieli: „Tak”. Wtedy wyjął spod stołu pojemnik ze żwirem, który wysypał na duże kamyki i lekko potrząsnął słojem. Żwir przesyłał się między kamieniami do samego dna słoja. Profesor kolejnie zapytał słuchaczy: „Czy słoje jest pełen?”. Tym razem zebrani zrozumieli jego fortel. Jeden z nich odpowiedział: „Prawdopodobnie nie!”. „Dobrze!”, odparł profesor. Następnie wysypał piasek do słoja, który wypełnił przestrzeń między kamykami a żwirem. Po raz kolejny zadał pytanie: „Czy słoje jest pełen?”. Tym razem bez wahania, słuchacze odpowiedzieli: „Nie!”. „Dobrze!”, odparł profesor. I tak jak spodziewali się uczestnicy, profesor wodą wypełnił słoje aż po brzegi. Po czym profesor zapytał słuchaczy: „Jaką wielką prawdę udowadnia nam to doświadczenie?”⁵.

Nauka płynąca z tego doświadczenia brzmi następująco: jeśli w pierwszej kolejności do słoja nie włożymy dużych kamieni, to potem nigdy nam się nie uda ich włożyć. Co w waszym życiu jest dużym kamieniem, czy dużymi kamieniami? Wasze zdrowie, rodzina,

---

⁵ R.Sarah - N. Diat, *Bóg albo nic* (rozmowa o wierze), Warszawa 2015, s. 171-172.

przyjaciele, marzenia, kariera zawodowa? Zapamiętać trzeba, że najważniejsze na samym początku jest położenie dużych kamieni w waszym życiu, inaczej narażamy się na to, że już nam się to nie uda. Jeśli damy pierwszeństwo tandecie - żwirowi, piaskowi - to wypełnimy swoje życie drobnostkami, rzeczami bez znaczenia i bez wartości, i już nie starczy nam czasu na ważne sprawy. Nie zapominajcie więc o zadawaniu sobie pytania: co jest dużymi kamieniami w moim życiu? A potem połóżcie je jako pierwsze w słoju waszego życia .

Co w moim życiu jest dużym kamieniem, czym wypełnimy w czasie tych rekolekcji „słój naszego życia”. Jest teraz na to czas.

ZAKOŃCZENIE

1. Oto wizja naszych spotkań modlitewnych i refleksyjnych, byśmy mieli świadomość przeżywanych misteriów tj.: **Wielkiego Postu, Roku Ducha Świętego**, obecności pośród nas ***Oblubienicy Ducha Świętego*** i **świętego Stanisława Kostki** w świętej liturgii.

2. Niech świadome, czynne i pełne przeżywanie liturgii ułatwi nam rozpoznać *kairos* rekolekcji doświadczając Obecnego Boga w Hostii i w Słowie, który obdarza nas nieustannie swoim Duchem.